

L.dz. 314/2026

Kraków, 14 września 2026 r.

DO RODZICÓW I NAUCZYCIELI W OBRONIE DOBRA NASZYCH DZIECI

Apel Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

Zwracamy się do rodziców i nauczycieli z apelem w sprawie zmian dotyczących wychowania i edukacji zdrowotnej naszych dzieci.

Od 1 września 2026 r. „Edukacja zdrowotna” stała się przedmiotem obowiązkowym, natomiast treści dotyczące zdrowia seksualnego zostały wyodrębnione w nieobowiązkowych zajęciach „Edukacja zdrowotna – zdrowie seksualne”. Jednocześnie zlikwidowano dotychczasowe „Wychowanie do życia w rodzinie”, w którym zagadnienia dojrzewania i seksualności były wyraźnie osadzone w perspektywie małżeństwa, rodziny i odpowiedzialnego rodzicielstwa.

Dlatego apelujemy do rodziców:

- **złóżcie w dyrekcji szkoły pisemną rezygnację z uczestnictwa Waszych dzieci w nieobowiązkowych zajęciach „Edukacja zdrowotna – zdrowie seksualne”, jeśli ich treści pozostają w sprzeczności z Waszymi przekonaniami;**
- interesujcie się tym, czego i w jaki sposób uczone są Wasze dzieci, zapoznawajcie się z programami i materiałami wykorzystywanymi podczas zajęć oraz rozmawiajcie z dziećmi o przekazywanych im treściach;
- korzystajcie z przysługującego Wam prawa do pełnej informacji oraz do wychowywania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami;
- pozostawajcie w bezpośrednim kontakcie z nauczycielami i dyrekcją szkoły oraz wspierajcie tych nauczycieli, którzy szanują pierwszeństwo wychowawcze rodziców;
- aktywnie uczestniczcie w zebraniach, radach rodziców i konsultacjach, przedstawiając swoje stanowisko merytorycznie, spokojnie i zdecydowanie.

Nie kwestionujemy potrzeby edukacji zdrowotnej. Dzieci i młodzież potrzebują rzetelnej wiedzy dotyczącej zdrowia fizycznego i psychicznego, dojrzewania, odpowiedzialności za siebie i innych, profilaktyki uzależnień czy ochrony przed przemocą. Wiele z tych zagadnień jest potrzebnych i wartościowych.

Nasze zasadnicze zastrzeżenia dotyczą jednak tego, w jakiej wizji człowieka zostaje osadzona edukacja dotycząca seksualności.

W nieobowiązkowych zajęciach „Edukacja zdrowotna – zdrowie seksualne” pojawiają się m.in. zagadnienia dotyczące orientacji psychoseksualnej, tożsamości płciowej, antykoncepcji, aborcji, inicjacji seksualnej i świadomej zgody. Nie są to zagadnienia wyłącznie techniczne czy medyczne. Sposób ich przedstawiania zawsze wiąże się z określoną odpowiedzią na pytanie o człowieka, jego cielesność, płęć, odpowiedzialność, miłość i przekazywanie życia.

Nie możemy zgodzić się na wychowanie seksualne, które osłabia znaczenie małżeństwa, trwałej więzi, wierności, macierzyństwa, ojcostwa i odpowiedzialności za nowe życie, a na pierwszy plan wysuwa autonomię jednostki, indywidualne wybory i minimalizowanie ryzyka.

Seksualność człowieka nie jest bowiem jedynie sferą zachowań. Jest integralną częścią osoby ludzkiej, jej kobiecości lub męskości i jej zdolności do miłości oraz przekazywania życia.

Z tej perspektywy szczególnie niepokoi nas odejście od modelu wychowania, w którym seksualność była przedstawiana w kontekście miłości, małżeństwa kobiety i mężczyzny, rodziny i odpowiedzialnego rodzicielstwa. Nie wystarczy nauczyć młodego człowieka, jak podejmować „bezpieczne” decyzje. Trzeba pomóc mu odpowiedzieć na pytanie, jak kochać, jak być wiernym, jak brać odpowiedzialność za drugiego człowieka i jak dojrzewać do założenia rodziny.

Jako środowisko pro-life nie możemy również zaakceptować takiego sposobu mówienia o ludzkiej płodności i ciąży, w którym **dziecko przestaje być przede wszystkim osobą i darem, a nowe życie ukazwane jest głównie jako jedna z możliwych konsekwencji aktywności seksualnej, którą należy „zarządzać”**. Wychowanie otwarte na życie powinno ukazywać godność człowieka od początku jego istnienia, piękno rozwoju prenatalnego oraz wartość macierzyństwa i ojcostwa.

Taki sposób patrzenia na człowieka wynika z antropologii chrześcijańskiej. Człowiek nie odnajduje siebie przez nieograniczoną autonomię, ale poprzez relację, miłość i dar z siebie. Jego ciało i płeć nie są czymś przypadkowym ani pozbawionym znaczenia. Kobiecość i męskość są częścią tożsamości osoby i jej powołania do budowania więzi oraz przekazywania życia.

Państwo nie powinno przedstawiać jednej, spornej wizji człowieka jako światopoglądowo neutralnej ani zastępować rodziców w formacji moralnej ich dzieci.

Pierwszymi i najważniejszymi wychowawcami dzieci są rodzice. Gwarantuje to Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Dotyczy to szczególnie tak wrażliwej sfery jak ludzka seksualność, ściśle związanej z przekonaniami moralnymi, antropologią, rozumieniem małżeństwa, rodziny i odpowiedzialności za życie.

Szkoła i państwo powinny rodziców w tym zadaniu wspierać, a nie zastępować.

Polska Federacja Ruchów Obrony Życia, skupiająca organizacje chroniące życie i rodzinę, opowiada się za wychowaniem **afirmującym życie, małżeństwo i rodzinę**. Chcemy wychowania, które ukazuje dziecko jako osobę i dar, małżeństwo kobiety i mężczyzny jako dobro, macierzyństwo i ojcostwo jako wartość, a seksualność jako zdolność do miłości, odpowiedzialności i przekazywania życia.

Apelujemy o rzeczywiste poszanowanie pierwszeństwa wychowawczego rodziców, pełną przejrzystość programów i materiałów oraz stworzenie takiego modelu edukacji, który będzie wspierał rodzinę, trwałe więzi i kulturę otwartą na życie.

Nasze dzieci potrzebują nie tylko informacji o seksualności. Potrzebują wychowania do miłości, odpowiedzialności i życia.

W imieniu Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

Jakub Bałtroszewicz, prezes – Fundacja Jeden z Nas
ks. Tomasz Kancelarczyk, wiceprezes – Fundacja Małych Stópek
Grzegorz Nienartowicz, wiceprezes – Fundacja Ku Pełni Życia
Magdalena Bartoszewicz – Stowarzyszenie Pomocy Bliźniemu im. Brata Krystyna
Maria Gondek – Fundacja Fala Życia
Ewa Kowalewska – Klub Przyjaciół Ludzkiego Życia – HLI Polska
Rafał Szczypta – Rycerze Kolumba
oraz Antoni Szymański – Pro Ecclesia et Populo